

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

V. évfolyam, 19. szám

2015. október 12.

Utódok emlékezete

Az elmúlás nem csak a földi létezés végét jelenti, hanem azt is, hogy aki örökre elment közülünk, idővel beszélgetéseinkből, gyakran emlékeinkből is hiányozni fog. Sokszor olyan embereket is idejekorán elfelejtünk, akik nem csak önmagukért és szeretteikért dolgoztak, de a közösség érdekében is igyekeztek a maximumot nyújtani, amíg tehatték. Ám léteznek olyan közösségek, amelyek nem tudnak és nem is akarnak felejteni, sem az embert, sem művét, melyet hátrahagyott, amikor fel kellett adnia földi létét. Ilyen kivétel az egykori záhonyi gépészek csapata, akik idén tizenegyedszer kollégájukra, alapszervezeti titkárukra emlékeztek az újkenézi temetőben.

Abban a temetőben, ahol 2004-ben álltak értetlenül Koleszár István koporsójánál, hiszen a családján kívül barátainak, kollégáinak is felfoghatatlan volt hirtelen halála. A temetés utáni hetekben, hónapokban sokszor szóba került, és egy napon eldöntötték, érdemel annyit élete és tevékenysége, hogy közösségi szinten is fenntartsák emlékét: Egy év múlva ismét a sírja mellett álltak, együtt a családtagokkal, szakszervezetünk vezetőivel és szülőfalujának polgármesterével, vezetőivel, mert a rendszerváltás után haláláig önkormányzati képviselő is volt.

Életének művét az is minősíti, hogy október kilencedikén már tizenegyedszer emlékeztek Újkenézben a Vasutasok Szakszervezete Gépészeti Intéző Bizottságának alapító tagjáról, a záhonyi Műszaki Kocsiszolgálat egykori titkáráról. Meleg János, szakszervezetünk elnöke baráti szavakkal és Babits Mihály Sírvers című művével idézte fel Koleszár István emlékét. Majd a családtagok, az egykori barátok és kollégák elhelyezték a sírján a kegyelet virágait, végül Koleszár Krisztinától Batsányi János Biztatás című versét hallhattuk.

Az emlékezés napja hagyományosan ebéddel zárult, melynek fontos része a Koleszár-díj átadása. Idén Pszota Árpád, a Gépészeti Szakszolgálati Tanács, majd a GIB egykori titkára vehette át Koleszár István fiától és Gyüre Istvántól. Pszota, aki sok évig dolgozott együtt Koleszár Istvánnal, meleg szavakkal mondott köszönetet, és emlékezett barátjára.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A pénteki Emléknapon nem feledkeztek meg Vass Károlyról, a 2006-ban szintén fiatalon elhunyt alapszervezeti titkárról sem. A záhonyi temetőben Meleg János, Pszota Árpád, Károlyi Csaba és több záhonyi kollégája emlékezett sírjánál.

Egykori titkáraink utódai pedig ne feledjék Batsányi sorait:

„Barátom! oly dolgok, melyek az embernek
Dicsőség mezején oszlopot emelnek,
S melyekért (bár, míg élsz, sokan nem kedvelnek)
A jók sírjában is áldanak, tisztelnek.”

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

HUMORSAROK

MISI? MÓKUS!

Egy nagyon csinos nő szállást kér a közelben. Telt ház van, és csak olyan szobát kap, amelyikben már három férfi lakik, de van egy üres ágy. A három férfi alkut ajánl: Felteszünk önnek egy találós kérdést. Ha tud rá válaszolni, ön alszik az ágyban egyedül, de ha nem, akkor addig szeretkezünk magácskával, amíg rá nem jön a megfejtésre. Oké? Halljam a kérdést – mondja a nő.

– Kicsi, vörös, bozontos farkú erdei állat. A fákon ugrál és szereti a mogyorót...

Reggel a szobapincér benyit a szobájukba és látja, hogy két férfi ki van terülve a földön, a harmadik pedig dőngeti a nőt veszettül, miközben kétségbeesetten kéri:

– Mókus, mókus, ez a megfejtés. Kérlek mondd már ki, kérlek, mondd már ki...!

BUKTA

A rendőr megállít egy autót: Uram! Régóta követjük magát, de semmi közlekedési kihágást nem követett el, ezért pénzzutalmat kap. Mire a sofőr: Igen? Húú, végre lesz pénzem megszerezni a jogosítványt! A felesége megpróbálja az elszólás okozta csorbát kiköszörölni: Ne hallgasson rá, biztos úr! Hisz látja, teljesen részeg. Erre megszólal a hátsó ülésen a nagyothalló nagymama: Ugye mondtam, hogy lopott kocsival nem jutunk messzire! És ekkor felnyílik a csomagtartó, felbukkan három fej, és az egyik idegen akcentussal kérdi:

– Na, mi van? Túl vagyunk már a határon??

Balogh Attila